

# РЕШЕНИЕ

№ 4877

гр. София, 06.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в**  
публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Миглена Николова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на  
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5365** по описа за **2024**  
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по ИМ вх.№ 10927/19.03.24г на М. М. С. от [населено място], с която е предявен  
Иск по чл.1 от ЗОДОВ против Агенция по вписванията, за обезщетение в размер на 30 000лева  
неимуществени вреди и 3 124.51лева имуществени вреди, ведно със законната лихва от края на  
увреждането/31.12.22г/ до окончателното изплащане на сумата, причинени от Отказ на АВ №  
20210113104333-2/15.01.21г да заличи „МИГ-31“ ЕООД, отменен с Решение № 199/26.04.22г по  
в.д.№151/22г на АС-Пловдив.

Сочи се в ИМ, че на 13.01.21г ищецът подал до АВ Заявление за закриване на неговата фирма,  
според него процедурата по закриването би трябвало да трае около 7 месеца и така от 01.08.21г  
той ще е без собствена фирма. Доколкото бил безработен от дълго време към 13.01.21г,  
закриването на фирмата щяло да му даде възможност да получава месечни социални помощи,  
отоплителни помощи за 2 отоплителни сезона и Държавата да му плати здравните осигуровки.  
На 15.01.21г АВ постановила незаконосъобразен отказ да закрие фирмата му, като с окончателно  
Решение от 26.04.22г на АС-Пловдив Отказът е Отменен и на АВ е върната преписката - с  
указание да закрие фирмата. АВ закрила фирмата му в края на м.12.22г. Вредите са претърпяни в  
периода 01.08.21г-31.12.22г, общо 17 месеца, като след закриването на фирмата му в края на  
2022г - от началото на 2023г получава всички помощи, които поиска. При подаване на  
Заявлението до АВ през м.01.21г бил тежко болен и нямало как да си намери работа в това  
състояние и при тези му умения, като от 28.03.23г вече е с определена 66% трайна

неработоспособност/срок до 01.02.25г/, като относно занижения % обжалва пред НЕЛК – ЕР на ТЕЛК от 27.02.24г. Сочи се още, че :

1/ относно имуществени вреди в размер на 3 124.51лв - през 17те месеца ищецът не е могъл да получава месечна социална помощ в размер на по 75лв, помощи за отопление в размер на 523.55лв за отоплителен сезон 2021-2022г и в размер на 623.55лв за отоплителен сезон 2022-2023г, не са платени от Държавата здравните му осигуровки в размер по 26лв месечно за периода 01.08.21г-31.03.22г и по 28.40лв месечно за периода 01.04.22г-31.12.22г. За всяко пропуснато месечно плащане поотделно ищецът претендира и изчислена от него законната лихва от момента на пропуснатото месечно плащане - до края на увредата/31.12.22г/.

2/ относно неимуществените вреди в размер на 30 000лева- през тези 17 месеца ищецът живял в глад и мизерия, изпитвал чувство на пълно безсилие да се справи с беззаконните действия на АВ, като от получения стрес получил инфаркт, не се отоплявал, ядял само хляб с ориз и патешки крилца/по 1лв килограма/с които хората хранят домашните си любимци/, прогресирал диабета и диабетната му полиневропатия, получил тежки психически болки и страдания.

С Уточняваща ИМ от 13.11.24г/л.53/ се сочи, че е без правно значение, че помощите за отопление са му отказвани и по втора причина- липса на най-малко 6-месечна регистрация като безработен. При подаване на Заявлението за закриване на фирмата/м.01.21г/- ищецът се регистрирал тепърва като безработен. От неполучените навреме социални помощи изпитвал страх за бъдещето и притеснения.

С молба от 06.01.25г ищецът сочи, че няма свидетел, който да свидетелства за неимуществените му вреди. При получаване на инфаркта не е търсил лекарска помощ/защото е бил неосигурен/, при първа възможност през м.03.23г посетил кардиолог- за да установи дали наистина е получил инфаркт и колко е тежък. Кардиологът потвърдил, че е имало инфаркт- не много тежък.

С молба от 10.02.25г ищецът сочи, че е бил с неплатени здравни осигуровки от м.01.22г, като ги платил за 3 години назад - на 08.02.25г в размер на 1381.82лв. За имуществените вреди, представляващи неплатени от Държавата негови здравни осигуровки- краят на увредата е 08.02.25г и размерът им е 1381.82лв.

С молба от 19.11.25г ищецът сочи, че на 08.02.25г всъщност е платил 1388.62лв за здравни осигуровки/главници за 3 години назад и лихви за 5 години назад/, като това е размерът на имуществените му вреди за неплатени от Държавата здравни осигуровки.

В съд.заседание служ.защитник адв. Ц. поддържа Иска.

След прекратяването на правната помощ, в съдебно заседание ищецът лично отново потвърждава, че няма свидетел за доказване на нематериалните му вреди/л.122/. Намира за неправилно указанието на Съда, че той следва да докаже вредите си/л.122 гръб/. Вредите се предполагат според най-близкия закон-ЗЗД вр. чл. 46 ал.2 от ЗНА, като счита, че ответникът следва да докаже, че не му е причинил претендираните вреди. Сочи още, че не е ясно кога точно е получил инфаркта/според него през м.12.22г/, като счита, че всички претендирани вреди са доказани от доказателствата по делото.

С Определение № 20418/18.10.24г ищецът е освободен от дър.такси и разноски по делото на АССГ.

С Определение № 20421/18.10.24г на ищецът е допусната правна помощ-проц.представителство за всички инстанции. С молба от 06.01.25г ищецът се отказва от предоставената му правна помощ, като с Определение № 5262/15.02.25г е освободен служебния защитник и е прекратена предоставената правна помощ.

Всички доказателствени искания на ищеца/направени в ИМ и уточняващата ИМ, с молба на служебния защитник от 15.11.24г и лично от ищеца в съдебно заседание/, са напълно уважени от Съда и разноските за тях са платени от бюджета на АССГ.

Указания по доказателствата са дадени на ищеца със съд.актове на л.40, л.62 и л.123.Многократно му е указано, че е негова доказателствената тежест относно вредите и причинно-следствената им връзка с отменения Отказ на АВ.

Ответникът АВ чрез юрк.И. е депозирал Отговор по ИМ, като оспорва Исковете като неоснователни и недоказани. Сочи, че дружеството е било регистрирано на 13.01.10г. След Решението на АС-Пловдив за отмяна на Отказа за заличаване от 15.01.21г, ищецът е депозирал второ Заявление за заличаване на фирмата- на 23.11.22г. По него е постановен втори отказ - на 24.11.22г, необжалван и влязъл в сила. С трето Заявление от 05.12.22г ищецът отново е поискал заличаване на фирмата, като това е сторено на 09.12.22г.Видно от представените от ищеца откази от ДСП-Ст.3. да му се платят помощи, той не е отговарял и на условието да е с поне 6-месечна регистрация като безработен. Вредите се оспорват по основание и по размер.Сочи се, че не е ясно как е формиран размерът на неимуществените вреди-30 000лева. Не е налице причинно-следствена връзка между вредите и отмененият Отказ на АВ. Акцесорните иски за законна лихва също са неоснователни, като имуществените вреди са пропуснати ползи. Претендира се юрк.възнаграждение в размер на 360лв по чл.24 от НЗПП, моли се за отхвърляне на Исковете в цялост.В съд.заседание ответникът не се представлява.

Прокурорът намира Иска за основателен и доказан, като Съдът следва да определи размер на обезщетението- по справедливост, което обезщетение да не води до обогатяване на ищеца.

Съдът намира Искът по чл.1 от ЗОДОВ за допустим-претендират се вреди от отменен по съдебен ред акт на АВ, като съгл. Определение № 2559/27.05.24г на 5членен смесен състав на ВКС и ВАС- делото е подсъдно на АССГ. Искът е предявен срещу ЮЛ/АВ/, като са посочени периоди и размери на вредите, както и в какво се изразяват.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към Иска и към периода на вредите:

I / Със Заявление № 20210113104333/13.01.21г ищецът е поискал от АВ заличаване на неговата фирма „МИГ-31“ ЕООД, регистрирана на 13.01.10г. По Заявлението е постановен Отказ на АВ № 20210113104333-2/15.01.21г. С Решение № 34/15.12.21г на Ос-Х. по т.д.№68/21г жалбата на С. срещу Отказа е отхвърлена. Решението на Ос-Хасково е отменено с Решение № 199/26.04.22г по в.д.№151/22г на АС-Пловдив, като се отменя и Отказа на АВ и преписката се връща на АВ с указание да заличи фирмата.Това е сторено на 09.12.22г- по данни от АВ, депозирани по делото.

II / По данни на ищеца - към 13.01.21г е бил безработен от дълго време, като след Заявлението за закриване на фирмата/, се е регистрирал като безработен. Не са представени доказателства за тези твърдения.

III / Видно от ЕР на ТЕЛК № 91518/27.02.24г, за първи път има определен % трайна неработоспособност на 28.03.23г, т.е. след периода на вредите. Видно от ЕР, има установен захарен диабет тип II преди години, стенокардия, хипертония, ДПНП за долни крайници.Няма данни за прекаран инфаркт към 27.02.24/датата на ЕР/.

IV / По негово заявление от 28.10.21г , със Заповед от 15.11.21г на ДСП-Ст.3. му е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 21/22г , т.е. за периода от 01.11.21г до

31.03.22г/. Няма данни Заповедта да е влязла в сила. По негово заявление от 18.10.22г, със Заповед от 04.11.22г на ДСП-Ст.3. му е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 22/23г , т.е. за периода от 01.11.22г до 31.03.23г/. Няма данни Заповедта да е влязла в сила. Мотивите за отказите и по двете Заповеди са идентични- молителят няма задължителна регистрация като безработен най-малко 6 месеца преди датата на заявлението, както и е собственик на капитала на „МИГ-31“ ЕООД. Изводите са, че нито към 28.10.21г е бил вече 6 месеца регистриран като безработен/т.е. към 28.04.21г все още не е бил регистриран като безработен/, нито към 18.10.22г е бил вече 6 месеца регистриран като безработен/т.е. към 18.04.22г също не е бил регистриран като безработен/.

V / По данни от делото/л.20 и л.48/, ищецът е бил в Затвора-С., като на 04.10.24г е освободен с мярка „подписка“. Няма данни дали /и кога точно/ през периода на вредите е бил в затвор.

VI / Видно от Амбулаторен лист от преглед на ищеца при кардиолог на 15.03.23г- препоръчва се СКАГ във връзка с данни за суспектен преживян преден миокарден инфаркт.

VII / Периодът на вредите за неплатени здравни осигуровки е посочен от ищеца като 01.08.21г-08.02.25г. Видно от представена от ищеца справка от сайта на НАП към 28.08.24г относно неплатени здравни осигуровки на ищеца за периода м.07.19г-м.07.24г, здравните му осигуровки не са платени в непрекъснати периоди м.11.19г - м.04.21г и м.07.21г-м.02.23г, както и за м.07.19г. Осигуровките са платени за м.05.21г-м.06.21г.

Видно от друга справка, към 09.01.25г не са платени здр.осигуровки за периода м.12.19г - м.04.21г и м.07.21г-м.02.23г.

Видно от трета справка, към 07.02.25г не са платени здр.осигуровки за периода м.01.20г-м.02.23г, с изключение на м.11.20г и м.5.21г/за тях са платени/. Тази трета справка противоречи на двете по-ранни справки, според които осигуровките са платени и за м.06.21г/не е възможно към 09.01.25г да са платени за м.06.21г, а към 07.02.25г да не са платени за същия този месец/.

Според четвърта справка/подробна/, към 07.02.25г не са платени осигуровки в периода м.01.20г-м.02.23г, с изключение на 10-12.11.20г и 25-30.05.21г/за тях са платени/. Тази справка противоречи на другите 3 справки, вкл. на справката от 07.02.25г/според която за м.11.20г и за м.05.21г осигуровките са платени/.

Изводът от изложеното е, че четирите справки дават противоречива информация и така и не става ясно за кои месеци в периода на вредите/01.08.21г- 08.02.25г/, осигуровките не са платени. Видно е обаче, че осигуровките не са били платени и след 09.12.22г, когато АВ е закрила фирмата. Според справките, поне до 01.03.23г здр.осигуровки не са платени.

Не са представени доказателства от ищеца, че е платил здр.осигуровки на 08.02.25г, както твърди в молбата си от 10.02.25г.

VIII / Видно от заключението по ССЧЕ от 10.06.25г, което ищецът не оспорва и не иска допълнително или повторно заключение:

1/ месечната соц.помощ за 2021г е била в размер на 54.75лв, а за 2022г е била 60лв месечно; за периода 01.08.21г-31.12.21г размерът на месечните помощи е 273.75лв; лихвите върху соц.помощи за периода 01.08.21г-31.12.21г са 119.66лв; за периода 01.01.22г- 31.12.22г размерът на месечните помощи е 720лв, а лихвите върху тази сума е 262.75лв; общо месечните соц.помощи за периода на вредите/01.08.21г-31.12.22г/ са в размер на 993.75лв главници; лихвите са изчислявани от вещото лице - от първо число на месеца, следващ месеца, за който се дължи сумата- до 10.06.25г/датата на заключението/;

2/ помощта за отопление за целия отоплителен сезон 21г/22г е 523.55лв/по 104.71лв месечно, за 5 месеца/; лихвата върху тази сума е 225.57лв/изчислена за периода 24.12.21г-10.06.25г/ ; помощта за отопление за отоплителен сезон 22г/23г е по 124.71лв месечно/, като в периода на

вредите/приключващ на 31.12.22г/ попадат само 2 месеца/отоплителните сезони започват на първи ноември и завършват на 31 март следващата година/, т.е. за отоплителен сезон 22г/23г помощта до 31.12.22г е 249.42лв; върху тези 2 месеца не са изчислени лихви от вещото лице/изчислени са върху сумата за целия отоплителен сезон, т.е. и за останалите 3 месеца/; главницата на помощите за отопление -за периода на вредите, е общо 772.97лв;

3/ относно здравните осигуровки- вещото лице е приело за краен период на вредите 31.12.22г/както е било до 10.02.25г, когато ищецът сочи нов краен срок на периода на тези вреди- 08.02.25г/; размерът на здр.осигуровки за периода 01.08.21г- 31.12.22г е 463.60лв главница , като лихвата /месец по месец/ е в общ размер на 178.87лв към 10.06.25г.

Съдът намира, че вещото лице не е съобразило, че за отоплителен сезон 22г/23г само 2 месеца попадат в периода на вредите. Освен това лихвите са изчислявани за периоди -по преценка на вещото лице, която преценка е погрешна.Видно от ИМ- лихвите върху всяка месечна сума се претендират до края на увреждането, т.е. до 31.12.22г за социалните помощи и до 08.02.25г за здр.осигуровки. Относно главниците Съдът кредитира ССЧЕ. Както бе посочено, ищецът не оспорва заключението и не представя доказателства, че е платил здравните осигуровки на 08.02.25г.

IX / Видно от заключението на СПЕ от 11.06.25г, което Съдът кредитира и ищецът не оспорва: след проведено изследване на ищеца, вещото лице установява, че в периода на вредите няма настъпила промяна в начина на живот на ищеца; той не представя мед.документация за разстройство на психиката си; изпитал е разбираемите реакции на неудовлетвореност,гняв,унижение и тревожност, като унижението не е клиничен белег на психично разстройство; няма данни за патология като биологичен терен/вродени или придобити органични увреди/, няма данни за отклонения в интелектуалното съзряване.

Както бе посочено, ищецът отказва да ангажира свидетел за доказване на претендираните неимуществени вреди.

X / Видно от заключението на СМЕ с вещо лице-кардиолог, което Съдът кредитира и ищецът не оспорва: след медицински преглед на ищеца на 08.07.25г се установява при снемане на анамнеза лично от ищеца, че той има хипертония от 2017г, захарен диабет от 2015г и глаукома от 2017г; от представените доказателства от ищеца и прегледа му от вещото лице- не може да се потвърди с точност, че е преживял миокарден инфаркт- за да се потвърди това, е необходима селективна коронарна ангиография/СКАГ/, което изследване му е препоръчано още при прегледа на 15.03.23г при кардиолог, но не е направено и до момента; ищецът представя на вещото лице мед.документи/приложени към заключението/, според които е преживял инфаркт през 2023г/по негови анамнестични данни/; видно от представеното от ищеца ЕР на НЕЛК от 22.05.25г- определя му се 88% трайна неработоспособност за срок от 1 година, като водещата диагноза е сърдечна недостатъчност, в описаните в ЕР -амбулаторни листи и изследвания от МЕД на лицето е видно, че към 15.03.23г има за първи път писмени данни за понесен миокарден инфаркт; в представени от ищеца амб.лист от 04.06.25г и от 09.06.25г от преглед при един и същи кардиолог е отразено, че е преживял общ миокарден инфаркт през 2023г; в съд.заседание вещото лице пояснява, че няма категорични данни нито, че е преживял инфаркт, нито кога/ако е преживял/- това е така поради липсата на правени ЕКГ в различни периоди от време/които да се сравнят и констатират настъпили промени/, както и поради липсата на направени специфични изследвания на коронарните артерии- и до момента/19.11.25г/ не е направена СКАГ, предписана още на 15.03.23г/ищецът твърди, че на 08.02.25г си е платил здравните осигуровки, респ. липсата на платени здр.осигуровки вече не е причина да няма направена СКАГ и до 19.11.25г-края на устните състезания, бел. на Съда/; **описаните от самия ищец пред вещото лице**

**симптоми, които е имал в края на м.12.22г- не е задължително да са инфаркт; във всички мед.документи по делото отразяванията за прекаран инфаркт/когато и да е било това/- не са установявания на съответните мед.лица, а представляват само снети анамнестични данни от самия ищец.**

Съдът намира от правна страна следното:

I / За да е Искът по чл.1 от ЗОДОВ основателен, следва да са налице 3 кумулативни предпоставки. В случая е налице първата- отменен **акт на АВ/отменен на 26.04.22г/**, като не са налице обаче другите 2 предпоставки - доказани вреди/по основание и размер/ и доказана пряка причинно-следствена връзка между вредите и отменения акт.

II / Относно вредите:

1/ На първо място- **вредите могат да се претендират за период след отмяната на акта**, т.е. считано от 26.04.22г, а не и за период преди това. Това води до извод, че **вредите за периода 01.08.21г-26.04.22г не са вреди от отменения акт** и не той е тяхното основание. Ищецът обаче **не претендира друго основание** за вредите, освен отменения Отказ на АВ, постановен на 15.01.21г. **Вредите от отменения акт следва да се доказват/по основание и размер/- като настъпили в периода след 26.04.22г.** Освен това вредите се претендират като настъпили до 31.12.22г, но фирмата му е заличена на 09.12.22г. Дори да не се вземат предвид данните от ответника, че заличаването на фирмата всъщност е станало по трето заявление на ищеца - от 05.12.22г/а не по заявлението му от 13.01.21г, по което е постановен отменения Отказ на АВ от 15.01.21г/. Ответникът сочи, че след Решението на АС-Пловдив от 26.04.22г за отмяна на Отказа на АВ за заличаване от 15.01.21г, ищецът е депозирал второ Заявление за заличаване на фирмата - на 23.11.22г. По него е постановен **втори Отказ на АВ - на 24.11.22г, необжалван и влязъл в сила.** Заличаването на 09.12.22г е станало по трето заявление от 05.12.22г. Дори да не се вземат предвид тези данни от ответника, вредите би могло да се претендират най-късно като настъпили до 09.12.22г, когато фирмата е заличена. Следователно, **периодът на претендираните вреди от отменения Отказ от 15.01.21г не би могъл да бъде по-голям/може да е по-малък/ от периода 26.04.22г-09.12.22г. Вредите за периода 09.12.22г-31.12.22г не са вреди от отменения Отказ.**

2/ Ищецът **не е доказал по основание и размер претендираните вреди-имуществени и неимуществени/**за който и период да са те- дори да са за претендирания от него период/. Има недоказани релевантни факти по делото относно вредите, но това е така **поради становището на ищеца, че Съдът му дава погрешни указания по доказателствата и не той следва да доказва вредите си, а ответникът следва да докаже, че не му ги е причинил/така било по 33Д, който бил приложим/.** Въпреки многократно дадените му указания по доказателствата, ищецът не ангажира надлежни доказателства за претендираните вреди. Освен това, **въпреки допуснатата му правна помощ** и назначен служебен защитник/който го представлява в първото заседание/, с молба от 06.01.25г ищецът заявява, че „адвокатката е говорила глупости...не е съгласен такъв безхаберник да го представлява по делото, отказва се от мечешките му услуги, отказва се от предоставената правна помощ и **желае да се защитава сам по делото“/което е и сторил след прекратяване на предоставената му правна помощ/.** Недоказаните релевантни факти във връзка с претендираните вреди са останали недоказани не поради липсата на дадени указания от Съда, а поради несъгласие на ищеца с тях. Тук следва да се посочи също, че не е изяснено в кои периоди

ищецът е бил в затвора/дали съвпадат частично с периода на претендираните вреди/, за какъвто престой има данни по делото/Съдът служебно е установил това по повод неуспешното му призоваване, като самият ищец не посочва този факт никъде в молбите и изявленията си пред Съда/.

3/ Неимуществените вреди в размер на 30 000 лева се претендират поради това, че ищецът **„живял в глад и мизерия, изпитвал чувство на пълно безсилие да се справи с незаконните действия на АВ, от получения стрес получил инфаркт, не се отоплявал, ядял само хляб с ориз и патешки крилца/по 1 лв килограма/с които хората хранят домашните си любимци/, прогресирал диабета и диабетната му полиневропатия, получил тежки психически болки и страдания“**. Съдът няколкократно му е указал, че следва да ангажира **свидетелски показания** относно емоционалните и психическите си страдания, липсата на храна и отопление - **в посочения минал период/приключил на 31.12.22г/**. Ищецът не ангажира такива и настоява за Съдебно-психологична експертиза, каквато е допусната и платена от АССГ. **Заключението на психолога от 10.06.25г/след изследване на ищеца, проведено почти 2.5 години след периода на претендираните вреди/** е, че **в споделените от самия ищец сведения пред психолога**- няма данни да е бил променен начина му на живот. Недоказано е с какви доходи е разполагал ищецът в периода на вредите, какво е ял, как се е отоплявал. Недоказано остава и твърдението му за получен инфаркт, при това през м.12.22г. Назначената СМЕ с кардиолог е подробно разгледана по-горе. Заключението на СМЕ е, че без направени ЕКГ в различни периоди/за да се установят настъпили промени/ или без направена СКАГ/каквато му е препоръчана още на 15.03.23г/- **не може да се потвърди със сигурност, че има прекаран инфаркт. Още по-малко може да се определи кога е бил прекаран**. Симптомите, които е изпитал ищецът през м.12.22г- не е задължително да са за прекаран инфаркт. Следва да се посочи, че СКАГ не е направена от ищеца и до края на устните състезания на 19.11.25г- при твърдение на ищеца/недоказано/, че на 08.02.25г е платил здравните си осигуровки/а тяхното неплащане било причината да не може да си направи СКАГ/. Относно момента на настъпване на инфаркта/дори да се приеме, че такъв е имало/- самият ищец дава на лекарите, които са го преглеждали/ТЕЛК, НЕЛК, кардиолози, вещото лице/- разнопосочни данни за този момент. Вещото лице потвърждава, че всички лекари, които са направили констатация за инфаркт, не са я направили по медицински документи, а по анамнеза, снета от самия ищец. Пред някой от тях той дава сведения, че имал симптоми през м.12.23г, а пред други, че е имал симптоми през 2023г. Факт е, че за първи път е документирано това негово оплакване/за получен инфаркт/- в амб.лист от преглед при кардиолог на 15.03.23г. Данните в амб.лист са обаче по снетата от ищеца анамнеза, а не доказани с мед.изследвания. Има данни по делото, че ищецът има хипертония от 2017г, захарен диабет от 2015г и диабетна полиневропатия. **Няма доказателства обаче, че в периода на претендираните вреди тези заболявания са се влошили**. Въз основа на изложеното Съдът приема, че **неимуществените вреди се явяват недоказани**. Относно преживените психически и емоционални болки и страдания- **СПЕ не ги доказва, а не са ангажирани свидетелски показания** за доказването им.

4/ Относно имуществените вреди:

Те се предявяват не като претърпени загуби, а като **пропуснати ползи- ако фирмата била закрыта до 01.08.21г/срок, който сам ищецът си е преценил за адекватен/, ищецът щял да получава социални помощи всеки месец до края на 2022г, както и помощи за отопление за два отоплителни сезона, както и Държавата да му**

**плати здравните осигуровки, тъй като е безработен.** Щом вредите са под формата на пропуснати ползи, следва ищецът да **докаже високата вероятност за тяхното настъпване на първо място/**преди да ги доказва по размер/. Следва да се посочи, че здр.осигуровки не се претендират като понесена реална вреда/той ги е платил/, а като пропуснати ползи /Държавата не ги е платила/. Дори обаче да ги претендираше като настъпила **реално щета- не е доказал, че ги е платил на 08.02.25г, както твърди.**

а/ От данните по делото става видно, че ищецът не е бил регистриран в Бюрото по труда като безработен/поне не в периода на вредите/. Той твърди, че се регистрирал още през м.01.21г/когато подал заявлението за закриване на фирмата/, но представените от него Заповеди за отказ да му се предоставят помощи за отопление за двата отоплителни сезона сочат, че **не е бил регистриран като безработен към 28.04.21г** /а вредите може да се претендират от 26.04.21г/, както и към **18.04.22г. Няма доказателства да е бил безработен, респ. да е бил регистриран като безработен в Бюрото по труда- за периода на вредите.** След като не е регистриран като безработен, дори фирмата му да е **закрита- пак не биха му отпуснали помощи за отопление/**видно от мотивите на представените от него 2 бр. Заповеди за отказ да му се предоставят помощи за отопление за двата отоплителни сезона/. След като не е регистриран като безработен- Държавата не му плаща здравните осигуровки. **Самият факт, че здр.осигуровки са неплатени от Държавата за периода на вредите доказва, че за Държавата той не е регистриран безработен.** Следователно, **за здравните осигуровки и за помощите за отопление - не е доказана от ищеца висока вероятност да му бъдат платени, респ. не е доказал високата вероятност да получи пропуснатите ползи, които претендира като вреда.**

**б/ Освен това тези два вида имущ.вреди/за здр.осигуровки и за помощи за отопление/, се явяват недоказани и по размер.** Както бе посочено по-горе, представените от ищеца 4 бр. справки от НАП за периодите с неплатени здр.осигуровки съдържат противоречиви данни. **Не се установява със сигурност за кои месеци от периода на вредите ищецът все пак е имал платени осигуровки/а е имал такива месеци/. За да се доказва размера на претендираните вреди,** представляващи неплатени от Държавата здр.осигуровки, следва **на първо място да се установи за кои месеци има неплатени здр.осигуровки/**такава яснота няма/. Що се отнася до помощите за отопление- ищецът **претендира сума за 5те месеца от от.сезон 22/23г /623.55лв/, но в периода на претендираните вреди/до 31.12.22г/ попадат само 2 месеца от този отоплителен сезон/започва на 01.11.22г/.**

в/ Що се отнася до имущ.вреди –социални помощи. На първо място, ССчЕ доказва, че размерите им по месеци в периода на вредите не е като претендираните от ищеца. Той **претендира за всеки месец по 75лв соц.помощ,** а според ССчЕ- **месечната соц.помощ за 2021г е била в размер на 54.75лв месечно, а за 2022г е била 60лв месечно.** След като претендира грешни/завишени/ главници, изчисленията на ищеца за лихви върху всяка месечна сума също са неправилни/завишени/. Освен това получаването на социални помощи е свързано с изпълнение на редица изисквания/напр. месечни доходи под определен праг/, а по делото няма никакви данни какви доходи е имал ищецът през периода на вредите. Следователно, и за този вид имущ. вреди не е доказана от ищеца висока вероятност да му бъдат платени, респ. **не е доказал високата вероятност да получи пропуснатите ползи, които претендира като вреда.**

III/ Относно причинно-следствената връзка между претендираните вреди и отменения Отказ на

АВ:

Съдът намира, че **дори вредите да бяха доказани** по основание и размер/всички или поне някои от тях/, **то не е налице пряка, а само опосредена причинно-следствена връзка** между вредите и отменения Отказ на АВ. Това е така, тъй като **наличието в даден период на незакрита фирма/поради незаконосъобразен Отказ на АВ/, не води пряко и непосредствено до „живот в глад и мизерия“, получаване на инфаркт, неплатени здравни осигуровки, неполучаване на социални помощи и помощи за отопление.** Връзка има, но тя не е пряка, а опосредена- от факта, че вероятно лицето не работи/ако е така/, но не е регистриран като безработен, няма други доходи/ако е така/.

IV / Щом е напълно неоснователен и недоказан главният Иск/за вредите, всичките/, **неоснователен се явява и акцесорният Иск за лихви.**

V/ Искът е изцяло неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли.

Водим от горното и на осн. чл. 1 от ЗОДОВ, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предявеният с **ИМ вх.№ 10927/19.03.24г** и **всички уточняващи молби** от М. М. С. от [населено място]- Иск по чл.1 от ЗОДОВ против Агенция по вписванията, за обезщетение в размер на **30 000 лева неимуществени вреди и 3 124.51 лева имуществени вреди, ведно със законната лихва от края на увреждането/31.12.22г/ до окончателното изплащане на сумата, причинени от Отказ на АВ № 20210113104333-2/15.01.21г** да заличи „МИГ-31“ ЕООД, отменен с Решение № 199/**26.04.22г** по в.д.№151/22г на АС-Пловдив.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

**Съдия:**